

§ 4.

Ved Altergangen skal den udenfogns Præst selv medbringe Brød og Vin, hvorimod Sognets Kirkebetjent har at drage Omkostning for, at hvad der isærligt er fornødent til Foretagelsen af ovennævnte kirkelige Forretninger er tilstede og i Orden.

§ 5.

Naar et Medlem af en Sognemenighed, der har løst Sognebaandet, lader en kirkelig

Handling udføre i sin Sognekirke, da tilfalde Afciidenterne den af Sognets Kirkebetjente eller Skolelærere, hvem de vilde være tilfaldne, dersom Tjenesten var bleven forrettet af Sognets Præst.

Paa samme Maade forholdes med Høitids-offret i det Nar, hvori Vedkommende gaar til Alters i Sognets Kirke, hvorimod det i modsat Fald har sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov af 4de April 1855 om Sognebaands Løsning § 6.

XXIII.

Forflag

til en allerunderdanigst Adresse til Hs. Majestæt Kongen.

(Indbragt af Folkethingsmændene for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein), Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Jacobsen), Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), Kjøbenhavns 3die Valgfreds (L. C. Larsen), Sorø Amts 1ste Valgfreds (Mullen) og Thisted Amts 4de Valgfreds (Bonne).

(Indbragt i Folkethinget den 16de Januar 1864.)

Allernaadigste Konge!

Siden Kongerigets Rigsdag sidst var samlet have betydningsfulde og skjæbnesvangre Begivenheder fundet Sted.

Kong Frederik den Syvende Danmarks folketsjære og høitilskede Drot, er af Livets og Dødens Herre bleven kaldet til sine Fædre; Landets folketskaarne Mænd, der i Kraft af den af Ham af kongelig Villie og Magtfuldkommen-

hed, i fuld Overensstemmelse med sit Folk, den 5te Juni 1849, givne frie Forfatning ere kaldede til for Kongerigets særlige Vedkommende at tolke dets Beboeres Anskuelser, kunne ikke træde til deres Gjerning, uden at give den trindt om i Landet ved Kong Frederiks Død fremkaldte Sorg og Smerte Gjenlyd. Til Ingen forekommer det os naturligere at henvende Udtrykket for denne Landets almindelige Bødselse end til Deres Majestæt; Ingen vil saaledes